

որով շուտ մը կրնային փոխանակուիլ մահ
և մեզի¹ իմաստները : Այսպէս ուրեմն
մարամուտ բառի մար արմատը, որ իր
երկրորդական առումովն (մշուշ) է որ կը
ներկայանայ մեզ, կը թարգմանուի մշու-
շին մէջ մտնել և ոչ թէ մայրը մտնել, որ
բոլորովին նշանակութիւնէ զուրկ է : Երբ
ժողովուրդը «Արեգակը մարը մտաւ» դար-
ձուածքը կը գործածէ, անպայման ըսել
կ'ուզէ որ Արեգակը մշուշը, խաւարը, մու-
րը մտաւ և ոչ ուրիշ բան : Ուստի նկա-
տի անսելով մարամուտ բառին ներքին
կազմութիւնը, կը հրաւիրենք մեր գրագէտ-
ները որ սրբագրեն մարամուտ բառին սխալ
գործածութիւնը (մայրամուտ) և ուղղագրեն
Մարամուտ :

ՄԱՆՈՒԷԼ Գ. ՔՐԻՓԵԼԵԱՆ

1910 փետ. 28

ԶԱՔԱՐԻԱ ԵՊ. ԳՆՈՒՆԵԱՅ

ԵՒ ԻՐ ԱՆՏԻՊ ՏԱՂԵՐԸ

Մեծ. Հ. Ն. Ակինեան մանրակրկիտ ու-
սումնասիրութեամբ ճանչցուց հատորիկով
մը միջնադարեան անծանօթ մնացած դէմք
մը, Զաքարիա եպ. Գնունեաց :

Մեծ. հրատարակիչը արդէն Ներածու-
թեան մէջ տուած էր այդ տաղասացին
կենսագրութիւնը :

Զաքարիան մէկը չէ այն բանաստեղծնե-
րէն՝ որոնց մասին կենսագրական ոչ մի
տեղեկութիւն չունինք : Սա ծնած է Բզնու-
նեաց ափանց վրայ հաստատուած խժիժ
գիւղին մէջ, աշակերտած Աղթամարայ
միաբան Յովսէփ († 1544) վարդապետի
և ծանօթ բանաստեղծ Գրիգոր Աղրամարցի
կաթողիկոսին : Զաքարիա անշուշտ Լիմ
անապատին մէջ ևս իր գործունէութեան
դերը ունեցած է, այդ պատճառաւ ևս
Լըմեցի կը կոչուի : Աղեքսանդրու Պատ-
մութեան յիշատակարանին մէջ սա յետ
յիշելու գիտաշատուր կեչառեցին՝ կ'ըսէ,

«Եւ ի սոցին շատաւորէ Զաքարիա եպիս-
կոպոս՝ զծոդս և նկարողս Աղէկսանդր
զորոցս յիշել ի Տէր», որով կը կարծուի
թէ արեւակից ըլլայ ծանօթ կեչառեցի
բանաստեղծին : Զաքարիայի ծննդեան
որոշ թուականը անյայտ է, բայց ժի-
ղաբուն վերջերը պէտք է ծնած ըլլաւ,
1475էն վերջ. իր ուսուցիչը Յովսէփ
1544ին կը վախճանի և ինքը Զաքարիա
ապահովագետ մինչև 1550 կրնայ ապրած
ըլլալ :

Հայ մատենագրութեան մէջ՝ Զաքարիա
կը ներկայանայ մեզ տաղերով, և Աղեք-
սանդրի վարուց խմբագրութեամբ : Իր եր-
գերուն Նիւթն է իր ժամանակի ընդհանուր
դարձած նիւթը, Աստուածածինը, Վարդն
ու Պլպուլը, Այբուրեանական քառերեւերը
և այլն, որոնց շուրջ դարձած է նաև իր
վարժապետը և աւելի՛ ուժեղ բանաստեղծը
Գրիգորիս Աղթամարցին :

Աղեքսանդրի վարուց կաթողիկոսն հե-
ղինակներն են խաչատուր կեչառեցին,
Գրիգորիս Աղթամարցին, Զաքարիա եպիս-
կոպոսը. երեքն ալ օրինակած են այդ
գործը, և երեքն ալ ճարտար նկարիչ ըլ-
լալու են : Զանց ընելով աւելի մանրա-
մասն քննելը՝ մենք Զաքարիան պիտի
ճանչնանք իբրև տաղասաց :

Հ. Ն. Ակինեան, բաց ի կաթաներէն
(էջ 63-77) կը հրատարակէ տասը հատ
տաղեր. բաց աստի կը յիշէ նաև ուրիշ-
ներ՝ որոնք մեր Ս. Ղազարու մատենա-
դարանին մէջ կը գտնուին :

Ահաւաստի Զաքարիայի հարազատ տա-
ղերը ըստ Հ. Ն. Ակինեանի (հմտ. էջ
14-15) իրենց սկզբնաւորութեամբ :

1. Առաջին մարդոյն նմայնիս...
2. Ահա պայծառացաւ լոյսն արեգական...
3. Իսկ գարուն երբ քաղցրիկ հնչէ.
4. Այսօր դառնայ արևն ի խոյն...
5. Զօրք անմարմնոցն հիանալով.
6. Ի մեղսամած մատանցս ընկալ...

Երկրայսկանները

7. Զվարագ ասեմ գրադձալին...
8. Զառածեալ մեղօք եղկելի...

1. Գրուէ մահ և մեզ բառերն ալ մի արմատ են հի
և գի չծորդութեամբ :

9. Ամենօրհնեալ սրբունի — դուստրը Դաւ-
թի արքայի.

10. Ի քէն Տէր հայցեմ, Հայր զթական:
Բաց աստի Հ. Ակինեան երկրայակա-
նաց կարգին մէջ կը յիշէ հետեւեալ չորս
տաղերը

11. Անեղ լոյս ընդ Հօր Որդին...

12. Տունկ ես ամենայն ծաղկանց...

13. Օրհնեալ ես միշտ ի յեռթեան...

14. Տարփամ ի լեառն բաղձական:

Այս չորս տաղերը՝ որոնք մեր մատե-
նադարանին մէջ կը գտնուին՝ կը հրատա-
րակենք. աւելցնելով

15. Ի ծագման քանդին որդւոյն միածնին,

Ջաքարիային է նաև «Անահիտ» ի մէջ
նոր հրատարակուած

16. Դու արեգական նման ելանես.

որ նոյնպէս Ս. Ղազարու մատենադա-
րանին մէջ կը գտնուի:

Ջաքարիա Գևորգեան յայտնի է թէ շատ
կարդացած է Առաքել Սիւնեցին. թիւ 12
տաղը «Տունկ ես ամենայն ծաղկան» շատ
բացատրութիւններ ունի՝ որոնք Սիւնեցւոյն
«Ահա բաղձամ» քերթուածէն առնուած
են: Նոյնպէս «Անեղ լոյս ընդ Հօր Որ-
դին» (Թ. 11) և «Տունկ ես» քերթուա-
ծոց քառասկներուն չորրորդ տողին միշտ
«Խորան լուսոյ մայր սուրբ կոյս» կրկնու-
թիւնը՝ նոյն Սիւնեցւոյն «Անճառ ճառա-
գայթ լուսոյ» սկզբնաւորութեամբ քեր-
թուածին հետեւողութիւն մ'է, որ նոյնպէս
ամէն տան չորրորդ տողը կը վերջացնէ
«Անճառ լուսոյ մայր սուրբ կոյս»:

Ահա ուրեմն այսօր Ջաքարիայի ա-
նուամբ 16 տաղ կ'ունենանք:

Հ. Մ. ՊՈՏՈՒՐՅԱՆ

Տաղ սուրբ Աստուածածինն զոր ասացեալ է
Ջաքարիա եկիսկսկստն

Անեղ լոյս ընդ Հօր Որդին
Որ կազմեաց պատկեր նախնին,
Կոյս, ի քէն զգեցաւ մարմին,
Խորան լուսոյ մայր սուրբ կոյս:

Բարձրեալն անմարմին զօրացն՝
Ջրեզ խորան լուսոյ կազմեաց,
Ջահ անշիջանելի վառեաց,
Խորան լուսոյ մայր սուրբ կոյս:

Գարուն գեղեցիկ եկեալ,
Ծաղիկ վայելուչ ծընեալ,
Յօդն երկնից ի քեզ իջեալ, Խորան...

Դու տունկ անեղին տընկեալ,
Աղինայ դրախտէն եկեալ,
Պրտուղ ի ժամու սըւեալ, Խորան...

Երկինքը պատուեալ լուսով,
Ընդ մեզ պակուցեալ սիրով,
Որհնութիւն կուսիշ երգով, Խորան...

Ջանիմանալին երկնից
Ընտրեաց զքեզ ի կուսից.
Դու պարծանք եղեր նախնից, Խորան...

Էլեալ հոռն ի քէն բուրէ
Քան զկինամոն հալուէ,
Ջհոգիս իմ զմայլեցուցէ, Խորան...

Ընդ զօրաց դասուց վերին
Յրնծամբ և մեր ընդ նոսին.
Ջիս վառեմ սիրով քոյին, Խորան...

Թագունի պըսակ զարմից,
Սիրով հարսն եղեր երկնից՝
Գուշակեալ մարգարէիցն, Խորան...

Ժամանակ եղև զարնան,
Էլեալ քրքրում և շուշան,
Բուրեալ հոտ անմահութեան, Խորան...

Ի յանճառելի լուսոյն,
Որ կազմեաց պատկեր մարդոյն,
Էկեալ մարմնանալ ի նոյն, Խորան...

Լուսոյն կառուցար Խորան,
Հոգոյն դու կազմաւ սեղան,
Բազմեցաւ ի քեզ արքայն, Խորան...

Խորհուրդն որ իսկ էր ծածուկ՝

Թայտնեցաւ ի քէն յատուկ,
Բժշկեաց զքնութիւնս ուրուկ, խորան...

Ծաղիկ զըմուռ և հալուէ,
Պալատան Եգիպտոսէ,
Անճառ հոտն ի քէն բուրէ, խորան...

Կոկոն լուսափայլ ծաղկին,
Գրգաթ երկնային ցօղին,
Մաքուր սատաֆ մարգարտին, խորան...

Համասփիւռ ծաղիկ անուշ,
Դու ածեր մեռեալքս ի ուշ,
Բուրեալ հոգոց հոտ անուշ, խորան...

Ձայն աւետաւոր հոգոց՝
Որ տայ հողացեալ մարմնոց,
Աղաչեա՛ անձանց մերոց, խորան...

Ղամբար արփենից վառեալ,
Արեգակն ի քէն ծագեալ,
Նախնոյն լուսատու եղեալ, խորան...

Ճառագայթ լուսոյ արփին
Ծագեցաւ ի քէն կրկին,
Փառօք զարդարեաց նախնին, խորան...

Մանուշակ շուշան հովտաց,
Լուսափայլ ծաղիկ դաշտաց,
Հոտ անուշ առ մեզ բուրեաց, խորան...

Յեղեմայ բրդիսեալ աղբեր
Քաղցրահամ յերկիրքս մեր,
Որով ծառաւիքս արբեր, խորան...

Նոր վարդ վայելուշ հոտով,
Ջրքնաղ վայելուշ գունով,
Եփեալ զքեզ անուշ իւղով, խորան...

Շինեալ ի արդեանց սափոր,
Յեռեալ ընդ ոսկի խնձոր,
Մանանայ լըցեալ քեզ նոր, խորան...

Ոստ ես ի կենաց ծառէ,
Ծաղկեալ անաղօտ լուսէ,
Անմահ պըտուղն ի քէն է, խորան...

Ջհանդուրժեալ զըտակ չարին,
Գերեաց ծնընդօք նախնին՝
Վասնն ճաշակման պըտղին, խորան...

Պատճառ նեղելոց առ Հայր՝
Մարմին ի կուսէդ էառ,
Եհան զնա ի փառս անճառ, խորան...

Ջահ և դամբար յերկնային,
Ելից իւղով զքեզ հոգին՝
Կայծ ճառագայթ հրեղինին, խորան...

Ռահ ցուցեր մեզ լուսով,
Ելեր յերկինս դու կառով,
Կոչեա զմեզ առ քեզ սիրով, խորան...

Սոսկալի պայծառ ծաղիկ,
Շամբաշ ծաղկանց անդրանիկ,
Յաւոցս իմ լեր դու բըժիշկ, խորան...

Վայելուշ ծաղիկ պայծառ՝
Յերկընին ծովէն ծնեալ,
Հոտ անուշ ի քէն բուրեալ, խորան...

Տաճար զքեզ մաքրեաց հոգին,
Եկեալ բնակեցաւ որդին,
Մաքուր հարսն երկնաւորին, խորան...

Բախացաւ մայրն Էւս
Իւ խօսեաց ունկն Աղամայ՝
Թէ մեզ փրկկիչ մարմնանայ. խորան...

Յընծամբ և մեք ընդ նախնին՝
Ջի յառնելոց եմք կրկին,
Կացցուք ընդ աջմէ փրկչին, խորան...

Իւսեա՛ ի քեզ զմեզ սիրով,
Ջի սպասեմք մեք քեզ յուսով,
• • • (պակաս է տողս). խորան...

Փողով յարուցեալ մարմինք՝
Լուսով քո զգնուն հոգիք,
Փայլեն որպէս ըզծաղիկ. խորան...

Քեզ փառս վերածայնեմք,
Ընդ հրեղինացքն պարեմք,
Ծընեալք ի կուսէն օրհնեմք. խորան...

Երգ բնաբանական և առտուածութանա-
կան, արարեալ ի Զարարիայ եպիսկոպոսէ՝
վասն հաւրանաբանս շնորհացն և երկոտա-
սան փառացն Աստուծոյ. զոր յառաջ քան
զլինկն աշխարհի Հայր յիրգոյ փառաւո-
րեալ և Հոգի ընդ Հօր միատրեալ:

Աւրհնեալ ես միշտ ի յետիւթեան՝
Անճառ շնորհոց իմաստութեան,
Լոյս ի լուսոյ և կերպարան
ի կամբս Հօրն յուրախութեան:

Բանդ ի ծոց Հօր անմկննիլ,
Հոգիդ բրդիսուսն անքնննիլ,
Երբորդուիթինդ էադդ ի մի,
Եւ յանարեւստ յաթոռ հանդչի:

Բայց երեսացդ շնորհք հաւթնարփիլ
Շըրջափակեալ պարունակիլ,
Սաւառնացեալ պըսակակցիլ,
Փառատութիւնք անլրեւիլ:

Բիւրք ի բիւրուց շուրջանակի՝
Որք են պատկերք և բազմաչի,
Թեւօք ծածկեալ զդէմդ ունի,
Չայնք սայ է դայ ի քեզ հանգչի:

Բերան են քաղցր ճաշակելիք
'ի անմահութեան հոտոտելիք,
Պայծառ ակունք տեսնելիք,
Չայն խընդութեանց են լրեւիլք:

Գերանպատում անքնննելի
Գընարք փողոց երգ զուարճակի:
Տիպ սերովբէք և յոգնաչի
Պայծառաւորեալ և սըանչելի:

Գովեն ըզքեզ միակդ ի մի
Չանեղ բնութիւնդ անպատճառի:
Չլոյսդ համասփիւռ անսկսելի,
.

Դէմք որոտմունք սարսափելի,
Հոգմոց հընչմունք են ուժգնակի:
Ամպ քաղցրաշոս և լոյս արփի
Էւ կայծակունք անշիջիլի:

Դիւրածաւալ փառօք պըննի
Խորան լուսոյ անմատչելի,
Լուցեալ ջահօք փայլատակիլ,
Եւ բորբոքմունք են սոսկակի:

Դիտեմ ի յարկըն տարփալի՝
Ի ձայն հընչմանցըն բաղձալի
Չօրհնեղութեանցըն սաղայի,
Չփառք ի բարձանց անճառելի:

Դրուատմամբ երգոց(ըն) անձկալի
Բարբառ շնորհացդ արտաբորի,
Ծաղկեալ նըման բուրաստանի
Բարբուռն նոցա ուրախալի:

Եւ են անիւք ութանկիւնի
Ազանատեալ հուպ երկակիլ,
Կենդանեղեղալ լըծակակցիլ՝
Դէմք և տեսիլք զարհուրելի:

Եւ հուղմունք զոյգ են առ մի
Եւ թաւալմունք միմեանց ըզկնի:
Թեւաքոգեալ յարալըրջի
Եւ պատելով զըրուրն երկնի:

Երփնագունակ շուրջանակի
Լուսանճանչ անխըզելի,
Նըմանաւոր ըստ Պօղոսի՝
Չգոյս պարագրէ անկիզելի:

Եւ բողբոջմամբ վայրըն հըրբ,
Վերն արեգակն երեքանձնի՝
Լոյս գերազանց անպատմելի՝
Թահեղակերպ ի կառս բազմի:

Չմիակդ ի մի խորհուրդ եղեալ,
Փառք արարչիդ որով յայտնեալ՝
Ամենեցուն խոստովանեալ,
Չքեզ համայնից տէր դաւանեալ:

Չանճառելի աստուածութիւն
Եւ զհամագոյ Երբորդութիւնդ,
Չանեղական ըզՏէրութիւնդ
Փառաւորեմք ըզմիութիւնդ:

Չանքնննելիդ անհաս մբօտաց՝
Չքեզ ծառուցեղ տեսնողաց,

Մարգարէիցն հոգով տեսած՝
ի յանմատոյց խորանս բազմած:

Էզեկիէլ զքեզ տեսողին,
Չոր ետեսն ի Գորբար գետին
Չանիւքն աղեղ փառաց քոյին,
Չկենդանակերպքն որք շարժէին:

Է ե խորհուրդ քո անկափմանց
Էւ ոչ շարժումն թարց աստամանց.
Խորհուրդ արեւ հիմնարկութեանց
Չանգոյ եղեալքս ի միմեանց:

Էղեալ նրման քեզ անսահման՝
ի փառքս մի աստուածութեան՝
Չօրք լուսեղէնք անմարմնական,
Քեզ սպասաւոր ե անվախճան:

Ըզպաշտօնեայս նրմանակից
Չինեակ դասուց ի հուր կիզիչ,
Էւ առաջինքն են հոմակից
Աթոռ քրովբէք ե բազմաչիք:

Թագաւորեալք երկրորդ միջինք
Էւ տէրութիւնք բարանչիւք,
Իշխանութիւնք անյաղթելիք
Էւ զօրութիւնք բազմաւիք:

Ժամակարգեալք երկրորդ յետինք
Էւ պետութիւնք պաշտելիք,
Հրեշտակապետք գովելիք,
Գունդք հրեշտակաց օրհնարանիչք:

Ժառանգաւոր սուրբ Սիոնիդ,
Եկեղեցւոյ ընտրեալ հարսինդ,
Յուրախութիւն Հօր անեղիդ,
Ի միութիւն սուրբ փեսայիդ:

Ի յառազաստ արփիաւոր
Ստեղծեւ զպաշտօն քո լուսաւոր.
Չօրք հրեղինացըն խորբաւոր
Փառքք տան քեզ, փառաց թագաւոր:

Ի յանէից որ գոյացան՝
Ողորմութեամբ լոյս ըզգեցան,

Փառարանիչք աստուածութեանդ
Էւ համազոյ երրորդութեանդ:

Իսկ սերովբէք շրջափակեալ,
Հոյք հոգեղէնք ասառնացեալ,
Գունդք հրեշտակաց պարունակեալ,
Չերրորդութիւնդ մի դաւանեալ:

Ի մըշտընջենաւոր բիւրոց
Շուրջ պարսոեալ զդուռդ անմատոյց,
Օրհնարանեալ քոց զլաւթնոց՝
Գովեն ըզքեզ, սուրբդ սըրբոց:

Ի նորահրաշ սուրբ խորանիդ
Էւ օրիորդք Ըարանարանիդ
Դադկեալ նրման բուրաստանիդ՝
Թանմահութիւն կեանս անմահիդ:

Ի ջըպետելոյ խորանայարկ՝
Հրեշտակաց երկինք գերունակ
կամար կապեալ՝ քան զաղեղնակ
կարմիր կանաչ գոյնըզգունակ:

Իսկ անմարմինքն՝ որ կայացան
Տեղիք լուսոյ յարկ տըւընջեան,
Թափանցական լոյս ըզգեցան՝
Քեզ անդադար միշտ օրհնարան:

Իսկ ի ներքոյ որ կառուցան
Հրեղէն կամար կիզողական,
Չրգեալ ըզջուրն լեռնական
Ի զէմ հըրոյն որպէս վըրան:

Իսկ որով երկինք հաստատեցան,
Շանթք ե եթերք պայծառացան,
Չարեւն ի ժամ օր տըւընջեան,
Չլուսինն ի լոյս գիշերական:

Իսկ զտանուտեարսն երկոտասան
Էդ ի պատիւ արեգական,
Էւ զեթն աստեղս մոլորական
Չտարին չափեն միշտ ի լրման:

Իսկ զաստեղսն եդ ի յամարան
Չվճճեան օդով միշտ ոստոստան,

Ձեզեմ դըրախտըն տընկական,
Ձերկիրս պըտղօք անշարժական:

Իսկ զանասունսն որ ի թիւ կան,
Ըզնազար ազգն որով եղան,
Ձկեց հարկւրոցն ի ջուրց լողման,
Ձշորս ի ցամաք որք ի թռչման:

Իսկ ըզԱղամէն մեր նախնի
Ստեղծեր ի տիպ քո սքանչելի,
Ձկինն ի կողէն նման լուսնի,
Եղեալ ի դրախտն որ յԱդենի:

Լոյս ըզգեցան անապական
Ձողորմութիւնդ անչափական,
Հողոյ շիներ զմարդն օրհնարան,
Ձդասք անմարմինն փառաբան:

Ի Զաքարիայ*

Ի ծագման բանին որդւոյն միածնին՝
Եմուտ յարգանդ սըրբուհւոյ կուսին.
Ներկացաւ արեամբ որպէս ծիրանին,
Մաղկեցաւ յարգանդ անարատ հարսին:

Ձարդարեալ գունով որպէս շուշանին,
Փըթըթեալ ոստով գերդ պաւսանին.
Կարմրագեղ տեսիւամբ որպէս գեղ պողրին,
Միրանի երանգ գերդ մանուշակին:

Անթառամ ծաղիկ անաղօտ հոտով,
Մանրագոր խընծոր և կարմիր գունով,
Ըսպիտակ սըմպուլ կանանչ տերեւով,
Ըռէհան նէրկիզ պէսպէս որակով:

.

Էհան քո որդին որ անմահն է նա,
Առ քեզ արտասուով եմ ես Ձաքարիա.
Դու մայր Աստուծոյ, ըզմեր թօղէքայ,
Ալահ անասի, մատարի խուտայ:

Երգ վասն երկնային զօրացն և վասն վերին
Երոստդեմի, ըստ անուան երգողի, ի Զա-
քարիայ եպիսկոպոսի

Տարփամ ի լեռոն բաղձական՝
Առ խորանին քում սըրբութեան,
Ձերբորդութիւնդ միասնական
Բարեբանեմք անեղական:

Տաճար քոյին փառօք պըճնեալ,
Գեր անպատում լուսով լըցեալ,
Արփիական շնորհօք փայլեալ,
Ձգործ Արարչիդ պարունակեալ:

Էից էակ երբեակ դիմի,
Փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի,
Եւ զճըշմարիտ քո սուրբ զՀօգի
Վերապատուեմք անլրոհի:

Է մըշտաշարժ ներգործութեան
Եւ յերկրորդումն բարութեան,
Արարչագործ ողորմութեան
Ձդասք անմարմնոցն փառաբան:

Բարուն վերնոց զընդից գովեալ
Իննեակ դասուցն աշիւ պատուեալ,
Ձդուռդ անմատոյց շըրջափակեալ,
Ձերբորդութիւնդ մի դաւանեալ:

Ձերուսաղէմն վերնական
Անպատմելի մատոյց մարդկան,
Յարկը լուսեղէն պարիսպը եօթնեան՝
Շինեալ զըրամբք երկոտասան:

Անեղ լուսովդ արփիական
Քաղաք կազմեալ անապական,
Դասք սերովբէք գունդը սըրբազան
Ի պատիւ սուրբ Երբորդութեան:

Քեզ գովութիւնք յաթոռ փառաց
Պարունակեալ երգ օրհնութեանց,

* Այս տաղը կը գտնուի Պարտիզական Տաղարանին մէջ, էջ 318. Այս Տաղարանը Ձաքարիայի ծանօթ տաղերէն չորս հատ ունի. Յայտն է թէ ներկայս ինք տուն պիտի ըլլար՝ որոնց սկզբնատաները պիտի յօդէին ի Ձաքարիայէ. բայց զժբխտաբար չինք տուն կը պակ-

սին կամ օրինակողին Ձեռագրին մէջ, և կամ վերջին օրինակողը անուշադրութեամբ մոռցած է օրինակելու չորբորդութեան տունները: Տաղիս վերջին տանը երկու տողերը այլեւայլ ըզգունեցով «մայր Աստուծոյ» ի մասսը ունին:

Եւ ամպորոտ լոյս գերազանց,
Հողոց հընչմունք փառք ի բարձանց:

Արարչակից Հօր ծոցածին,
Բանդ անըսկիզբն և անքընին,
Եւ փառակից քո սուրբ Հոգին
Որ ես պատճառ անպատճառին:

Բարունդ բարի, հիմնարկութեանդ,
Ջանգոյ եղեալքս արարչութեան,
Տեսեր ըզգործ ըզբարութեամբ,
Շինեմ՝ զաշխարհս ողորմութեամբ:

Իսկ գործը քո ըզքեզ օրհնեն,
Տէր և Աստուած զքեզ դաւանեն,
Ձերբորդութիւնդ փառաւորեն,
Միշտ օրհնութիւնս վերառաքեն:

Աղաղակեմ ես լալագին,
Բաղիւսմ ըզկուրծս իմ սաստկագին,
Հեղում արտօսըր ցաւագին
Վասն յանցանացս իմոյ ախտին:

Յողըս ձայնի իմ մաղթանաց,
Ողբերգական հեծեծանաց
Քեզ աղերսեմ, Հայրըդ զըթած,
Լրւած և զիս յաղտոյ մեղաց:

Ի քո տաճարդ լի բարութեամբ
Հոգով տարփայ Ջաջարիայն.
Յարարածոցրս միարան
Քեզ օրհնութիւնս միշտ յաւիտեան:

Տաղ սուրբ Աստուածածնիս բոս անուան
երգողին, ի Ջաջարիա եպիսկոպոսե ասաւ,
ցեալ:

Տունկ ես ամենայն ծաղկանց,
Ընտրեալ ի բազում ազանց,
Շինեալ մեծագին քարանց,
Խորան լուսոյ մայր սուրբ կոյս:

Էլեալ հոտ անուշ ի քէն՝
Որպէս խունկ ի բուրվառէն,
Ջըմս մեր Թմրեցոյց զամէն, Խորան...

Բամից գոյն առեալ ծաղկանց,
Անճառ հոտոյ քո բուրմանց՝
Որպէս ի յաւուրս զարնանց, Խորան...

Զիւղն ի քեզ Թափեաց Հոգին,
Եփեալ իւղ անուն Որդին,
Էօծ զբնութիւնս կըրկին, Խորան...

Անթառամ ծաղիկ ծառոց,
Լեառն զմըռնեայ խընկոց,
Հոտ անուշ բուրեալ հոտոց, Խորան...

Քարտէս արեային կընքեալ
Եւ նախնոյն կըտակ տըւեալ,
Ջանձս երկանցըն բառեալ, Խորան...

Այն որ մատանեալ փակեաց՝
Ծընաւ ի կուսէդ Աստուած,
Ջնա ընթերցեալ բազմաց, Խորան...

Բամեալքս պաղատիմք հոգով
կուսիդ՝ քաղցրաձայն երգով,
Ընկալ զմաղթանս մեր սիրով, Խորան...

Ի խորանս երկնից բազմիս,
Ընդ հրեղէն զօրաց հըրհուիս,
Կոչեմ յառազաստ քո զիս, Խորան...

Աղամայ պատկերըդ հին
Ի քէն նորոգեցաւ կըրկին,
Նորոգեալ զմեզ ընդ նախնին, Խորան...

Յորժամ գոչէ փողն յոյժգին՝
Հողացեալ մարմինք լինին,
Հոգիք մեր ի քեզ անձին, (սպ.) Խորան...

Եղբարք, առ ձեզ պաղատիմ,
Ջաջարիա Գընունցի յաղթմ ձեք յի.
Փըթեալս ի գերեզմանի, Խորան...
[շեմցի՝

1. Իմա՝ քննեք: